

ALAPTANÍTÁSOK

A Szent Szellem ajándékai Ihletettségi ajándékok 1. – Különböző nyelvek nemei

Következőkben a különböző nyelvek nemeinek ajándékáról lesz szó.

1Korinthus 12:7-11

„A Szellem mindenkinek ad kijelentést, mégpedig épülésre. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek szava adatik a Szellem által; másoknak pedig ismeret szava ugyanazon Szellem szerint; Egynek hit ugyanazon Szellem által; másnak pedig gyógyítások ajándékai azon egy Szellem által; Némelyiknek csodatévő erőknek munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig szellemek megkülönböztetése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázata; De mindezeket egy és ugyanaz a Szellem cselekszi, mindenkinek osztogatván külön, amint akarja.”

A Szellem ajándékait tanulmányozzuk, és a különböző nyelvek nemeinek a témájánál vagyunk.

1Korinthus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétákul, harmadszor tanítókul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Mondja az Ige, hogy Isten az Egyházban elhelyezte a nyelvek nemeit. Másképpen szólva különböző fajtájú nyelveket. Ez a kiejtésajándék egy nagyon fontos ajándék, mert a különböző nyelvek nemeinek ajándéka egy ajtó, amely megnyit minket a természetfeletti felé.

Ez nem jelenti természetesen, hogy a különböző nyelvek nemei lenne a legjobb ajándék, mert említettük már, hogy a legjobb ajándék az az ajándék, amelyet abban a pillanatban szükségsz.

Tehát háromfajta kiejtés ajándék van, háromfajta ihletettség ajándék van, mint már említettük: a prófétálás ajándéka, a különböző nyelvek nemei és a nyelvek magyarázata - és a különböző nyelvek nemei a leginkább előforduló.

Ezért van az, hogy olyan gyakran felmerül a kérdés a különböző karizmatikus körökben, hogy miért olyan fontos a különböző nyelvek ajándéka? Az igazság az, hogy nem fektetünk túl nagy hangsúlyt erre, esetleg csak úgy tűnik.

Az első kérdés a nyelvekről, ezért tárgyalni fogjuk most a nyelvek nemeit.

Másodsorban a nyelveken való szólás első, kezdeti jele a Szent Szellemmel való beteljesedésünknek, keresztségünknek.

Harmadsorban a nyelveken való kiejtés a nyilvános alkalmakon a leggyakrabban megnyilvánuló ajándéka a Szent Szellemmel.

A mi helyi gyülekezeteinkben nem ez a helyzet, mert a leggyakrabban megnyilvánuló ajándékok a gyógyítások ajándékai. De ha összességében tekintjük a karizmatikus és teljes evangéliumi gyülekezeteket, akkor nagyon könnyen megállapítható, hogy a leggyakrabban előforduló ajándék a nyelvek nemei.

A különböző nyelvek nemei és a nyelvek magyarázata kizárólagosan csak a gyülekezeti időkorszakban használatos, ezért gyakrabban van működésben. Mert a Szellem többi ajándékát az Ószövetségben is megtaláljuk: a bölcsesség szavát, az ismeret szavát, a hit ajándékát, a gyógyítások ajándékait, a csodatévő erők munkáit, a prófétálást, és a Szellemek megkülönböztetésének ajándékát. Tehát minden ajándékot, kivéve a különböző nyelveket, és azoknak magyarázását.

Jézus Krisztus szolgálatában is látjuk a Szent Szellem ajándékainak, minden ajándékának működését, kivéve a nyelveket, és a nyelvek magyarázását. Jézus Krisztus szolgálatában nem található meg a különböző nyelvek nemei, és a nyelvek magyarázásának ajándéka.

Az ötödik ok, hogy úgy tűnik, hogy a teljes evangéliumi körökben hangsúlyt nyer a nyelvek nevei, hogy Pál olyan előtérbe helyezi a nyelveket. Az egyik oka ennek, hogy akkor, mint ahogy most is, a nyelveken való beszélés nagyon félreértelmezett volt. A különböző nyelvek természetfeletti kiejtés a Szent Szellem által. Nyelvekben, olyan nyelvekben, amelyet a beszélő soha nem tanult, és nem megérthető a beszélő által, és nem feltétlenül érthető a hallgató által. Nyelveken való beszélésnek semmi köze a nyelvi képességeinkhez. Az ember elméjéhez, és intellektusához semmi köze! Egy hang kiejtés ajándéka a Szent Szellemnek.

Azt is mondhatnánk, vagy kérdezhethetnénk: *mire jó a nyelveken való szólás?* Jézus azt mondta a Márk 16:17-ben:

Márk 16:17

„Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.”

Azt mondja Jézus, hogy ezek a jelek követik azokat, akik hisznek: új nyelveken szólnak.

Egyszer egy prédikátor megpróbálta ezt elmagyarázni, hogy az az ember, aki annak idején káromkodni szokott, csúnya szavakat használt, vulgáris beszédben szólt, az többet ezt nem teszi, hanem most már új nyelven beszél. Azonban ez az érvelés nem állja meg a helyét, mert ha tovább olvassuk az Igének a folytatását, látni fogjuk, hogy mindazok a jeleket, miket az Ige felsorol, mind természetfeletti.

Nézzük meg az előbb felolvasott Ige környezetét:

Márk 16:15-18

„És monda nékik: Elmentvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtségnek. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni fog; aki pedig nem hiszen, elkárhozik. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.”

Bárki, aki végiggondolja, láthatja, hogy a felsorolt további négy jel: az ördögök űzése, kígyók felvétele, halálos dolgok megivása anélkül, hogy szenvednénk, és a betegekre való kézrátétel – ez mind természetfeletti. Természetesen az ötödik jel, az új nyelveken való szólás is természetfeletti.

Tehát az egyik ok, hogy nyelveken beszélünk, mert Jézus tanítja, hogy ezek a jelek fogják követni a hívőket. Szintén, a nyelvek az igei, elsőként megjelenő, egyértelmű jele a Szent Szellemben való megkeresztelkedésünknek.

Apostolok Cselekedetei 2:4

„És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.”

A nyelvek ajándéka tehát egyedüli ajándék erre az időkorszakra.

Egyszer egy prédikátor, aki nem értett egyet a nyelvekkel, azt mondta, hogy Keresztelő János, aki Szent Szellemmel teljes volt, ő sem beszélt nyelveken. Az ószövetségi prófétáknak is megvolt a Szent Szellem a szolgálatukban, mégsem beszéltek nyelveken, így tehát nekünk miért kellene nyelveken beszélünk?

Emlékeznünk kell azonban arra, hogy Keresztelő János úgy szolgált, mint egy ószövetségi próféta. Az ószövetségi próféták nem voltak újjászületettek, mert nem volt újjáteremtett emberi szellemük. Nem lettek újjáteremtve Krisztusban. Mert Jézus Krisztus még nem jött el, hogy meghaljon, eltemettessen és feltámadjon az emberiség megváltásáért. Ezért egy ószövetségi próféta nem volt beteljesedve az újjászületett szellemében oly módon, ahogy azt az Újszövetségben a hívő megtapasztalja.

Az Ószövetség alatt a Szent Szellem azokra szállt rá, akik a hivatalokban elhívottak voltak, a papi hivatalokban, a királyok esetében, hogy képessé tegye őket arra a Szent Szellem, hogy megálljanak a hivatalukban, de nem lakozott öbennük, és nem töltötte be őket abban az értelemben, ahogy a Szent Szellem lakozást vesz és betölti az újszövetségi újjászületett hívőket.

Mi nem az Ószövetség keretein belül élünk. Ami az Ószövetségben történt és megíratott a számunkra, az számunkra példaként íratott meg - de ez nem azt jelenti, hogy nekünk úgy kellene élnünk, ahogy a hívők az Ószövetségben éltek! Mi azt szeretnénk, ha a Szent Szellem az életünkben az ajándékaival megnyilatkozna, megnyilvánulna, annak az időorszaknak megfelelően, amelyben élünk. És a nyelvek, és a nyelvek magyarázata egyedüli, kizárólagos megnyilatkozása a Szent Szellemnek ebben az újszövetségi időkorban.

Keresztelő János az Ószövetségben élt és szolgált - próféta volt az Ószövetségben. Jézus Krisztus maga is mondja, hogy: „*tekintsétek Keresztelő Jánost*”!

Máté 11:11

„Bizony mondom néktek: az asszonyoktól szülöttek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál.”

Ezért nekünk az Apostolok Cselekedeteinél kell kezdenünk. Nem mehetünk vissza az Ószövetséghez, hogy a mi életünkről ott mintát vegyünk, mert mi nem az alatt a szövetség alatt élünk. Nekünk egy jobb szövetségünk van, jobb ígérek alapján kötött. Főleg, és elsőként tekintve a Szent Szellem ígéreteit.

Zsidó 8:6

„Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb ígérek alapján kötött.”

A nyelvek egyértelmű jele a Szent Szellemmel való teljességnek.

Vannak olyan felekezetek, ahol úgy tanítják, hogy ha újjászületél, akkor már teljes vagy a Szent Szellemmel, és ez az összes a Szent Szellemtől, amit kaphatsz.

Én úgy hiszem, és még nagyon sokan velem, hogy ugyanazt az újjászületést éljük meg mi most, mint amit az Apostolok Cselekedeteiben olvashatunk, és ugyanazt a vízkeresztiséget vesszük, mint amit az apostolok annak idején, és ugyanazt az úrvacsorát vesszük, és ugyanazokat a gyakorlatokat és tevékenységeket tesszük, mint a korai gyülekezetek. És ha ez így van, akkor miért ne követnénk az Apostolok Cselekedeteiben olvasható apostoli idők minden egyes gyakorlatát pontosan úgy?

Az Apostolok Cselekedeteiben öt különböző helyen található pontos igei leírás a nyelvek szólásáról, és ez pontos mintát ad nekünk arról, hogy követni tudjuk a Szent Szellem megnyilvánulását a korai gyülekezetben: az emberek üdvözültek, és utána beteljesedtek a Szent Szellemmel, a nyelvek szólásának egyértelmű jeleként. És ez kell, legyen a minta és a példa számunkra, hiszen ugyanabban a szövetségben élünk.

Isten kívánsága, hogy minden egyes hívője beteljesedjen a Szent Szellemmel, és a mennyei szent erővel felruháztasson!

Lukács 24:49

„És ímé, én elküldöm titeket az én Atyámnak ígértét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg nem felruháztattok mennyei erővel.”

Most megnézzük az Apostolok Cselekedeteiben azt az öt történetet.

Apostolok Cselekedetei 2:1-4

„És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt valának.

És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.”

Ez volt a 120 hívó a pünkösöd napján, férfiak, és nők. Máriát is beleértve, Jézus Krisztus anyját. Összegyűltek a felsőházban pünkösöd napján, beteljesedtek a Szent Szellemmel, és kezdtek szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.

Apostolok Cselekedetei 8:5-17

„És Fülöp lemenvén Samaria városába, prédikálja vala nékik a Krisztust. A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, amiket Fülöp mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. Mert sokakból, kikben tisztátalan szellemek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula. És lett nagy öröm abban a városban. Egy Simon nevű ember pedig már előbb gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt és elámította Samaria népét, magát valami nagynak állítván: Kire mindnyájan figyeltek, kicsinytől nagyig, mondván: Ez az Istennek ama nagy ereje! Azért figyeltek pedig rá, mert sok időn át az ördögi mesterségekkel elámította őket. De miután hittek Fülöpnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére tartozó örvendetes dolgokat hirdeti vala, megkeresztelkedének mind férfiak, mind asszonyok. És Simon maga is hitt, és megkeresztelkedvén, Fülöppel tartá; és látván, hogy jelek és nagy csodák történnek, álmélkodik vala. Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samaria befogadta az Isten Igéjét, elküldék azokhoz Pétert és Jánost; Kik mikor lementek, imádkoztak érettük, hogy vegyenek Szent Szellemet: Mert még senkire azok közül nem szállott rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. Akkor kezeiket reájuk veték, és vettek Szent Szellemet.”

A szamaritánusok, a samáriai lakosok a Fülöp szolgálatában üdvösséget nyervén beteljesedtek Szent Szellemmel, amikor Péter és János a kezeiket reájuk vetették. Simon pedig fizikai bizonyítékát látta a Szent Szellemmel való beteljesedésnek, amely valószínűleg a nyelvek szólása volt.

Apostolok Cselekedetei 9:3-19

„És amint méne, lőn, hogy közelgete Damaszkuszhoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből: És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, miért üldözöl engem? És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl: nehéz néked az ösztöke ellen rúgódoznod. Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, és menj be a városba, és majd megmondják néked, mit kell cselekedned. A vele utazó férfiak pedig némán álltak, hallva ugyan a szót, de senkit sem látva. Felkele azonban Saulus a földről; de mikor felnyitá szemeit, senkit sem látá, azért kézenfogva vezeték be őt Damaszkuszba. És három napig nem látott, és nem evett és nem ivott. Volt pedig egy tanítvány Damaszkuszban, név szerint Ananiás, és monda annak az Úr látásban: Ananiás! Az pedig monda: Ímhol vagyok, Uram! Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, és menj el az úgynevezett Egyenes utcába, és keress föl a Júdás házában egy Saulus nevű tárzusi embert, mert ímé imádkozik. És látá Saulus látásban, hogy egy Ananiás nevű férfiú beméne hozzá és kezét reáveté, hogy lásson. Felele pedig Ananiás: Uram, sok embertől hallottam e férfiú felől, mily sok bosszúsággal illeté a Te szentjeidet Jeruzsálemben: És itt is hatalma van a főpapoktól, hogy mindazokat megkötözze, kik a Te nevedet segítségül hívják. Monda pedig néki az Úr: Eredj el, mert ő nékem választott edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok, és Izrael fiai előtt. Mert én megmutatom néki, mennyit kell néki az én nevemért szenvedni. Elméne azért Ananiás és beméne a házba, és kezeit reávetvén, monda:

Saul atyámfia, az Úr küldött engem, Jézus, aki megjelent néked az úton, melyen jöttél, hogy szemeid megnyíljanak és beteljesedjél Szent Szellemmel. És azonnal mintegy pikkelyek estek le szemeiről, és mindjárt visszanyeré látását; és felkelvén, megkeresztelkedék; És miután evett, megerősödék. Vala pedig Saulus a damaszkuszi tanítványokkal néhány napig.”

Saul, akit később Pálnak neveznek, amikor Ananiás a kezét rávetette, Pál befogadta a Szent Szellemet. Tudjuk, hogy Pál nyelveken beszélt, mert későbbiekben levelet írt a Korinthusiaknak: *„hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál jobban és többet beszélek nyelveken.”*

1Korinthus 14:18

„Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál többet szólok nyelveken;”

Apostolok Cselekedetei 10:44-46

„Mikor még szólá Péter ez Igéket, leszálla a Szent Szellem mindazokra, akik hallgatták e beszédet. És elálmélkodának a zsidóságból való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Szellem ajándéka. Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent.”

Ez volt Kornélius, és az ő házanépe. Ez az esemény jó sok évvel a pünkösöd napja után történt. Ahogy Péter az Evangéliumot hirdette az első nem zsidó hívőnek - mindannyian megváltást nyertek, és beteljesedtek Szent Szellemmel, és nyelveken szóltak.

Apostolok Cselekedetei 11:14

„Ő szólni fog hozzád olyan Igéket, melyek által üdvözülsz te és a te egész házadnépe.”

Most megyünk az ötödik példára.

Apostolok Cselekedetei 19:1-7

„Lón pedig azoközben, míg Apollós Korinthusban volt, hogy Pál, eljárván a felsőbb tartományokat, Efézusba érkezék; és mikor némely tanítványokra talált, Monda nékik: Vajon vettetek-e Szent Szellemet, minekutána hívőkké lettetek? Azok pedig mondának néki: Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szent Szellem. És monda nékik: Mire keresztelkedtetek meg tehát? Azok pedig mondának: A János keresztségére. Monda pedig Pál: János megtérésnek keresztségével keresztelt, azt mondván a népnek, hogy aki utána jövendő, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban. Mikor pedig ezt hallák, megkeresztelkedének az Úr Jézusnak nevére. És mikor Pál reájuk vetette kezét, szálla a Szent Szellem őreájuk; és szólnak vala nyelveken, és prófétálnak vala. Valának pedig azok a férfiak összesen mintegy tizenketten.”

Az efezusi tanítványok. Ez az esemény is jóval a pünkösöd napja után sok-sok évre történt. Ezek az efezusi tanítványok megváltást nyertek, megkeresztelkedtek Jézus Krisztus Nevében, miután Pál elmagyarázta számukra az Evangéliumot, és amikor Pál a kezét rájuk tette, azonnal beteljesedtek Szent Szellemmel, és nyelveken szóltak.

Így az Apostolok Cselekedeteiben a Bibliában hosszú évek távlatában, három esetben is rögzítésre kerül, hogy a hívők újjászülettek, és azonnal beteljesedtek a Szent Szellemmel, és nyelveken szóltak. Kétszer pedig utalás történik rá, hogy a Szent Szellemmel való beteljesedésnek az egyértelmű jele a nyelveken szólás volt.

A mai napon is a Szent Szellemmel való beteljesedésünknek egyértelmű bizonyítékaként és jeleként jelen kell legyen a nyelveken szólás.

Most nézzük meg a nyelveken való szólás céljait. Az első, hogy a Szent Szellemmel való beteljesedésünknek kezdeti bizonyíték. A Szent Szellemmel való teljességünknek jele. Ahogy olvastuk ezt az *Apostolok Cselekedetei 2:4*-ben.

Én hiszem azt, hogy más bizonyítékai, jelei is vannak a teljességnek, de ez az első, fizikai, azonnali jele a Szent Szellemmel való teljességnek. Ilyenkor Szellemben titkokat beszélünk Istennek.

1Korinthus 14:2

„Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hiszen a Szellem által szól titkokat.”

Moffat fordítás szerint: *„Szent titkokat beszél Istenhez.”*

Az egyik oka, hogy nyelveken beszélünk, hogy az ember természetfeletti módon titkos dolgokat beszélhessen Istennel. És ahogy ez a természetfeletti kapcsolatunk kialakul Istennel, néha, amikor az ember akár órákat is imádkozik a saját anyanyelvén, még mindig úgy érezheti, hogy valami megcsalatozás van a szívében. Mert a szellemed még nem mondta el, amit akart, mert főként a fejedből imádkoztál. Vagyis a megértésedből imádkoztál, az értelmedből imádkoztál, és ezért nem voltál képes arra, hogy a szíved teljességéből kifejezd magad Isten előtt.

Az egyik hatalmas előnye annak, hogy a Szent Szellemmel teljesek vagyunk, és hogy nyelveken beszélünk, hogy Istenhez természetfeletti módon szólhatunk, beszélhetünk. Ilyenkor a te szellemed a Szent Szellem által, aki a te szellemedben lakozik, beszél és szól Istenhez.

1Korinthus 14:14

„Mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen.”

A bővített fordítás szerint: *„az én szellemem a Szent Szellem által, aki az én szellememben lakozik, az imádkozik.”*

Egy másik igei célja a nyelveken való imának, hogy Istent magasztaljuk.

Apostolok Cselekedetei 10:45-46

„És elálmélkodának a zsidóságból való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Szellem ajándéka. Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent.”

Nyelveken való szólás egy eszköz arra, hogy Istent magasztaljuk.

Egy másik igei célja, hogy nyelveken imádkozzunk, hogy magunkat építsük.

1Korinthus 14:4

„Aki nyelveken szól, önmagát építi; de aki prófétál, a gyülekezetet építi.”

Az, hogy magunkat fölépítsük!

Most menjünk a 18. versre:

1Korinthus 14:18

„Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál többet szólok nyelveken;”

Más szavakkal, Pál azt mondja: *hálát adok az Istenemnek, hogy mindnyájatoknál inkább építem magamat.* Ha Pálnak szüksége volt erre az építésre, akkor nekünk is szükségünk van rá!

Júdás a levelében szintén arra utal, hogy a nyelveken való imában épülünk.

Júdás 20

„Ti pedig szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szent Szellem által,”

Júdás a levelében arra utasítja a hívőket, hogy imádkozzanak a Szent Szellem által.

Pál az Efezusiakhoz írt levelében is a következőket mondja:

Efezus 6:18

„Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Szellem által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért,„

Mit jelent a Szellemben való imádság? Meg fogjuk találni a Szellemben való imádság egyik jelentését:

1Korinthus 14:2

„Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hiszen a Szellem által szól titkokat.„

Tehát a Szellemben beszél titkos dolgokat.

Azt is mondtuk, hogy ha a Szent Szellem úgy ihlet minket, akkor az értelmünkől is imádkozhatunk. Pál arra bátorít minket, és ösztönöz minket, hogy legyünk teljesek a Szent Szellemmel.

Efezus 5:18

„És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesejete be Szent Szellemmel,„

Az efezusi szenteket arra biztatja Pál, hogy magukat építsék.

Emlékezz rá, hogy ezt a levelet Pál Szent Szellemmel beteljesedett hívőknek írta! Mert emlékezzünk rá, hogy amikor Pál Efezusba ment, a tanítványok beteljesedtek Szent Szellemmel, hiszen rátalált ezekre a tanítványokra, és a kezét rájuk vetette, és a Szent Szellem szállt rájuk, és nyelveken szóltak. És Pál később ugyanennek a gyülekezetnek ír egy levelet, és azt írja nekik, hogy: *„meg nem részegedjetek bortól, miben kicsapongás van, hanem teljesejete be Szent Szellemmel!“*

Görög nyelvszakértők azt mondják, hogy ez az Ige pontosabban így hangzik: *„maradjatok mindig teljesek Szent Szellemmel.„*

Más szóval tehát folyamatosan meg kell tapasztalni a hívőnek a Szent Szellemmel való teljességet. Mert egy dolog a kezdeti beteljesedés a Szent Szellemmel, egy másik dolog, hogy folyamatosan teljesek maradunk a Szent Szellemmel.

És Pál felsorolja a Szent Szellemmel beteljesedett élet tulajdonságait:

Efezus 5:19-21

„Beszélgetvén egymás között zsoltárokból és dicséretekben és szellemi énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak. Hálát adván mindenkor mindenkéért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának. Vessétek alá magatokat egymásnak Isten félelmében.„

Azok a hívők, akik folyamatosan teljesek maradnak a Szent Szellemmel, azoknak szívükben mindig ott van egy dal, amely hálát ad mindenkor Istennek, és egy engedelmes hozzáállás, magatartás mások felé. Énekelnek, és dalokat, dicséretet zengedeznek, énekelnek szívükben az Úrnak.

Az Úr azt akarja, hogy fenntartsuk a folyamatos teljesség állapotát a Szent Szellemmel a szívünkben. Az egyik útja ennek, ahogy a hívő ezt meg tudja tenni, hogy a hívők egymás közt zsoltárokból, dicséretekben, és szellemi énekekben énekelnek, és szívükben énekekkel dicséretet mondanak Istennek. Ezek a zsoltárok, dicséretet és szellemi énekek a Szent Szellem ihletésére jönnek létre a szívünkben. A prófécia szellemén keresztül jönnek elő, amely magában foglalja a nyelveket, és a nyelvek magyarázatát is.

Egy másik igei célja a nyelveken való szólásnak, hogy a mi szellemünk, amely különbözik természetesen az elménktől, és a megértésünktől, hogy a szellemünk imádkozzon. Mert Isten szellem. És ebben a természetfeletti módban Isten lehetőséget ad a szellemünk számára, hogy természetfeletti módon folyamatos összeköttetésben legyünk Istennel, a szellemek atyjával.

Mert Pál így szól az Igében: *mert ha a szellememmel könyörgök, akkor ismeretlen nyelven könyörgök Istenhez.*

Róma 8:26

„Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségünkre van ami erőtlenségünkben. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászadásokkal.”

Ennél egy pontosabb fordítás az lenne: *olyan szótagokkal, amely az értelmes beszéd számára ki nem mondható.* Tehát a Szellemben való imádkozás egy olyan utat biztosít a számunkra, ahol a Szent Szellem képessé teszi a mi szellemünket, hogy az értelmünktől elkülönítve imádkozhassunk Istenhez, és közösségben legyünk Vele.

Ézsaiás prófétálta, hogy egy hatalmas szellemi felfrissülés fog jönni.

Ézsaiás 28:11-12

„Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog szólni e néphez, Ő, aki ezt mondá nekik: Ez a nyugalom, hogy nyugtassátok meg a megfáradottat, és ez a pihenés! És nem akarták hallani!”

Egy nagyon valóságos szellemi megnyugvás, és egy szellemi felfrissülés jön, ahogy Istennel ezen a természetfeletti nyelven kommunikálunk - ahogy a mi szellemünk elkülönítve, és megkülönböztetve az értelmünktől, imádkozik Istenhez.

Most egy másik pontot nézünk meg.

1Korinthus 14:13-15

„Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza. Mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen. Hogy van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is.”

Ez az Igerész vonatkozik a saját személyes imaéletünkben a nyelvek magyarázatára. A nyelvek magyarázatának ajándéka során talán majd tudjuk az értelmünk által, ahogy azt a Szent Szellem akarja, hogy miről imádkozik a szellemünk. Ez nem mindig szükséges, de rendelkezésünkre áll a Szent Szellem egy ajándékán keresztül - a nyelvek magyarázatán keresztül.

Ahogy beteljesedünk Szent Szellemmel, és természetfeletti módon nyelveken imádkozunk, szellemi áldásokat fogadunk el.

Ahogy a 13. vers mondja:

1Korinthus 14:13

„Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza.”

Úgyhogy elkezdtem azért imádkozni, hogy meg tudjam magyarázni azt, amiről imádkozom nyelveken, mert biztos vagyok abban, hogy Isten nem mondaná, hogy imádkozzunk azért, amit nem kaphatunk meg! És ez volt az a pillanat, amikor előmozdultam a nyelvek magyarázatának ajándékában, az én saját imaéletemben. Tehát ahogy magyaráztam a nyelveken való imádságom dolgait, elkezdtem tudni a megértésem által, hogy miről imádkoztam.

Meg vagyok győződve arról, hogy minden hívő, ahogy a Szent Szellem akarja, tudja magyarázni a saját imáját.

Lehet, hogy ettől még soha nem volt nyilvános alkalom során nyelvek magyarázatában a hívő használva. Mert a nyelvek magyarázatának egyik célja az a saját személyes hasznunkra van.

A nyelvek magyarázatának egy másik használata az a közalkalmak során jelenik meg.

Amikor a nyelvek témájáról beszélünk általánosságban, a nyelvek ajándéka elsősorban egy odaadás, egy odaszentelés ajándék Istennek. Mert oda kell helyezni a hangsúlyt a nyelvek imájánál, ahová tartozik. Ezt mondja Pál a korinthusi gyülekezetnek: „*hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál inkább tudok nyelveken szólni.*”

Pál elmagyarázza a korinthusiaknak a nyelveken való szólás értelmét, és mi az, amit a nyelveken való imádság tesz nekik. A nyelvek imája elsősorban a személyes, saját imaéletünkre szolgál, hogy dicsérjük és áldjuk, hálát adjunk Istennek. Dicsérni és magasztalni Istent, és titkokat beszélni Istenhez, és hogy a legszentségesebb hitünkben felépítsük magunkat.

Nem arra kell fektetnünk a hangsúlyt, hogy a nyilvános alkalmakon nyelveken szóljunk, vagy azt magyarázzuk, hanem arra kell törekedni, hogy fenntartsuk azokat az áldásokat, amelyeket a nyelveken szólás hoz a mi személyes imaéletünkben. Azonban, ahogy hűségesek vagyunk a nyelveken való imádságban, a mi saját személyes imaéletünkben, ez lehetővé teszi számunkra, hogy érzékelhessük, érzékennyé váljunk a Szent Szellemre, és kívánnunk kellene, hogy a Szent Szellem használjon minket a nyelvekben és a magyarázatban, a helyi gyülekezetben is.

A nyelvek a hívők számára folyamatos áldás kell, hogy legyen a személyes magán imaéletünkben.

Azon felül, hogy a nyelveket a hívők az egyéni imaéletünkben használják, az is igaz, hogy van egy nyilvános oldala is a nyelveken szólásnak. Pál azt mondta, hogy nem mindenkit használ ily módon a Szent Szellem a nyilvános nyelveken szólásban.

1Korinthus 12:30

„Avagy mindnyájuknak vannak-é gyógyításra való ajándékai? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é?”

Kérdezi Pál: „*avagy mindnyájan szólnak-e nyelveken?*” A nyilvánvaló válasz: nem! Hiszen Pál ebben az Igerészben a nyílt szolgálatokról szól - a különböző nyelvek nemeiről, amely egy szolgálati ajándék. Pál arra utal, hogy ez különbözik a próféta hivatalától, és nem az odaszentelés nyelvek ajándéka a magán imaéletben. Tehát ez nem a próféta hivatal, és nem az odaszentelés ajándéka.

1Korinthus 12:30

„Avagy mindnyájuknak vannak-é gyógyításra való ajándékai? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é?”

Ha ezt az Igeverset kivesszük az ő értelméből, és ebből azt akarod kihozni, hogy Pál mondja, hogy a nyelveken való szólás mindenkinek van, és hogy tehát ezek szerint lehet szellemmel teljesnek lenni nyelveken való szólás nélkül is.

Azonban arra kell emlékeznünk, hogy itt Pál a különböző nyelvek nemeinek szolgálati ajándékáról szól, mert azt mondja, hogy: „*Isten némelyeket az Egyházba rendelt elsőként apostolokul, másodszer prófétául, harmadszor tanítóul, azután csodatévő erőket, azután gyógyítások ajándékait, gyámolókat, kormányokat, nyelvek nemeit.*” Ez az 1Korinthus 12:28 vers.

A szolgálati ajándékok, vagyis hivatalokat Isten állítja, helyezi a gyülekezetbe. Ezek emberek, akiket Isten az öt szolgálat valamelyikébe helyez. És utána Pál a következő kérdéseket teszi. Itt a 29. és 30. versekben olvashatjuk: „*avagy mindnyájan apostolok-é?*” Nem, mindnyájan nem apostolok. „*Avagy mindnyájan próféták-é?*” Nem, mindnyájan nem próféták.

1Korinthus 12:29-30

„Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájatoknál működnek- e a csodatévő erők? Avagy mindnyájuknak vannak-é gyógyításra való ajándékai?”

Természetesen a válasz: nem.

És ha megnézzük a 30. verset: *”mindnyájan szólnak-é nyelveken?”* Természetes a válasz: nem. Mert Pál itt az ötszörös szolgálati ajándékokról szól. Mint ahogy az előző versben kérdezte: *„avagy mindnyájan apostolok-é?”*

Pál ismét említést tesz a nyelvek ajándékáról, mint szolgálati ajándékról, az 1Korinthus 14:27-28 versekben.

1Korinthus 14:27-28

„Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg: Ha pedig nincs magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek.”

A görögben ez a *’kettő, vagy három’*, ez személyes névmásként jelenik meg, és emberekre utal. Pál arra utal, hogy ne többen, mint ketten, vagy hárman szóljanak egy alkalom során.

1Korinthus 14:29

„A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak; és a többiek ítéljék meg.”

Lehet, hogy a gyülekezeti alkalom során több próféta van jelen, aki szólhatna, de azt mondja az Ige, hogy egy alkalmon belül csak kettő, vagy három szóljon. Ez az Ige tehát megvéd és megoltalmazza a helyi gyülekezeti alkalmak során a próféták között kialakulható versenyhelyzetet, mert nem versenyről van szó!